

عنوان مقاله:

تاثیر روانی احیاء بافتهای تاریخی در راستای توسعه شهرسازی آتی با بررسی نقش عناصر تاریخی در راستای توسعه محله عودلاجان تهران

محل انتشار:

همایش ملی مهندسی عمران، معماری و مدیریت پایدار شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

هدیه دبیری - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب، گروه معماری، تهران، ایران. (*)

ندا ضیابخش - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، گروه معماری، رودهن، ایران.

خلاصه مقاله:

ایران کشوری است با پیشینه اصیل و تاریخی، درجای جای این سرزمین کهن، آثاری با هویت ملی و تاریخی یافت می شوند که مورد بیتوجهی یا کم توجهی واقع شده اند. با تاکید براین اصل که این بناها جزئی از فرهنگ و هویت این مرزوبوم به شمار می آیند، و در نظرگرفتن این مهم که ایران کشوری رو به رشد و توسعه است، باید همزمان با پیشرفت در پروژه های عمرانی در طراحی ها و توسعه جدیدشهری توجه ویژه ای به این عناصر مهم و جایگاه خاص آنها در زندگی داشته باشیم، به نحوی که به این میراث گرانقدر که نشان تمدن دیرینه ایران زمین می باشد آسیبی وارد نشود، حتی در برخی از موارد نیز می توان این آثار ارزشمند را مورد الگوبرداری در پدیده توسعه پایدار شهری قرار دهیم. با حفظ این آثار ملی، که خود از عوامل هویتی و پیوندی میان ما و نیاکان ما می باشند می توان باعث ایجاد تعلق خاطر حال و آیندگان به ابنیه های تاریخی شویم. مکان های عمومی که با تاریخ و فرهنگ شهر عجین شده اند، ارتباط مستقیم با ذهن و تعلق خاطر افراد برقرار می نمایند. حال در این مقاله سعی بر آن است، با بهره گیری از روش تحلیلی- کتابخانه ای به بررسی اهمیت جایگاه عناصر تاریخی با ارزش در راستای شهرسازی با هویت که پاسخی به نیازهای معنوی و روحی انسان می باشد، بپردازیم

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، توسعه پایدار، شهرسازی، تاثیر روانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/282014>

